

Листок, — куляста блискавка, — сопе,
Міняючи об'єм, щетину, колір.
Навколо ходять — на ластвах — дві скелі,
Що їх — на дні квадрата — телепат,

Щоб зовнішне осіло геть на спід,
Де ще свідомість скачана у кулю.
Всі важелі буття повимикало,
Звільнивши форму від тілесних пут,

Щоб на межі вагань і переляку —
На повен зріст — нові світлосполуки, —
Із пляшки — небуття — живцем — на волю,

Вже тільки вітер духа за штурвалом,
Хоч на боках — ще мацаки — мара,
Яка — число-яйце — ефемерид.